

Problematika sebehodnocení žáků se podle mého názoru stala v dnešní době - především v souvislosti se zavedením školních vzdělávacích programů - velice diskutovaným tématem, které řeší jak odborná veřejnost, tak samotní vyučující. Z toho důvodu jsem se ve své diplomové práci zaměřila na problematiku sebehodnocení žáků z pohledu vyučujících a hlavním cílem práce bylo přinést odpověď na otázku, jaké prostředky mohou vyučující na 2. stupni základních škol uplatňovat v rámci výchovněvzdělávacího procesu se záměrem rozvíjet sebehodnotící schopnosti žáků tak, aby byli sami schopni objektivně posoudit vlastní výkony a na základě těchto hodnotících soudů si klást splnitelné cíle.

V teoretické části jsem vycházela ze základního předpokladu, že rozvoj sebehodnotících dovedností žáků je významně ovlivněn kvalitou hodnocení samotných vyučujících. Výklad byl proto věnován funkcím hodnocení, rozdělení typů hodnocení dle forem a dále jsem se zaměřila na ty aspekty hodnocení, které se podílejí na rozvoji sebehodnocení samotných žáků. Konkrétně se jednalo o problematiku výběru vhodné hodnotící metody, nastavení kritérií, jasnosti a srozumitelnosti hodnocení i kladení reálných a odpovídajících cílů. V závěrečné části jsem uvedla výčet sebehodnotících aktivit, které mohou být v rámci výchovně-vzdělávacího procesu využívány.